

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. Перник, 15.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: РОМАН Т. НИКОЛОВ
АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-
АЛЕКСОВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ Въззивно
гражданско дело № 20221700500212 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

С решение № 261212, постановено на 20. 12. 2021г. по гр. д. № 02137 /
2021г. по описа на Пернишкия районен съд :

Е признато за установено по предявения иск от А. П. Л., с ЕГН
*****, чрез адв. К.К. К., САК със съдебен адрес и адрес за призоваване:
*** срещу Р. В. Е., ЕГН *****, с адрес: ***, В. В. К., ЕГН *****. с
адрес: ***, В. А. С., ЕГН *****, с адрес: ***, Н. А. С., ЕГН *****,
с адрес: ***, К. М. Д., ЕГН *****, с адрес: ***, и Е. М. Г., ЕГН
*****. с адрес: ***, че ищеца на основание Нотариален акт за
собственост на недвижим имот № ***, том **, рег. № ***, дело 347 от 2019 г.
по описа на нотариус Н.З., нотариус при Районен съд гр. Перник, издаден въз
основа на Нотариален акт № **, том № **, дело № 983/1982 г. на нотариус
В.Я., нотариус при Районен съд гр. Перник, и съдебни решения, е собственик
на УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ *** (***), от квартал **(***), парцел
* (***) по плана на село ***, община ***, с площ на имота, съгласно скица на

поземлен имот № 19/ТР-1104 от 19.03.2019 г., издадена от Община гр. Перник, от 363.00 кв.м. (триста шестдесет и три квадратни метра), при съседни съгласно посочената скица: от север: урегулиран поземлен имот *** (***) , от изток: урегулиран поземлен имот *** (***) и от две страни улици, заедно с построената в поземления имот едноетажна паянтова жилищна сграда, състояща се от две стаи, под които са разположени две избени помещения-мазет.

Са отменени на основание чл. 537, ал.2 от ГПК Нотариален акт за собственост на недвижим имот (констативен) № ***, том ***, рег. № ***, дело № 438 от 2003 г. по описа на нотариус Н.З., нотариус при Районен съд гр. Перник, издаден в полза на наследодателя на ответниците - С.В.А., вписан в Служба по вписванията-гр. Перник с вх. рег.№3597 от 22.12.2003 г., акт № ***, том ***, дело № 2626/2003 г. и Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по наследство и давностно владение № ***, том ***, рег. № ***, дело № 315 от 27.12.2019г. по описа на нотариус В.Я., нотариус при Районен съд гр. Перник, издаден в полза на ответниците, вписан в Служба по вписванията-гр. Перник с вх. рег. № 5848 от 27.12.2019 г., акт№ ***, том **, дело № 2991/2019 г.

Е отхвърлен предявения насрещен иск от В. В. К., срещу А. П. Л. ЕГН *****, чрез адв. К.К. К., САК със съдебен адрес и адрес за призоваване: *** да се признаете за установено по отношение на А. П. Л., че В. В. К., е собственик на 3/8 / три осми/ идеални части от: Урегулиран поземлен имот *** (***) в квартал ** (***) , по регулационния план на село ***, община ***, е площ на имота 358 кв.м., а е площ по скица нзх. № 18/ТР 2545 изд. на 19.06.2018г., издадена от Община Перник, от 363.00 (триста шестдесет и три) квадратни метра, и при съседни по нотариален акт: от две страни улици, В.С. и братя Л. и при граници по скица, урегулиран поземлен имот *** (***) и урегулиран поземлен имот *** (***) , и от две страни улици, заедно е построената в поземления имот паянтова жилищна сграда, както и на основание чл. 537 ал.2 от ГПК, да бъде отменен Нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот, издаден на основание обстоятелствена проверка № ** том ** дело № 983/1982г. на нотариус В.Я., нотариус при РС град Перник и Нотариален акт за собственост на недвижим имот № *** том ** рег. № *** дело № 347 от 2019 г. по описа на нотариус Н.З., нотариус при

Районен съд гр. Перник, с рег. № 062 при НК, вписан в Службата по вписванията гр. Перник, като неоснователен и недоказан.

Са осъдени Р. В. Е., ЕГН *****, с адрес: ***, В. В. К., ЕГН *****, с адрес: ***, В. А. С., ЕГН *****, с адрес: ***, Н. А. С., ЕГН *****, с адрес: ***, К. М. Д., ЕГН *****, с адрес: ***, и Е. М. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, да заплатят на А. П. Л. ЕГН *****, чрез адв. К.К. К., САК със съдебен адрес и адрес за призоваване: *** сумата в размер на 1000.00 лева направени разноски по делото.

Недоволна от така постановеното решение е останала В. В. К., която чрез адвокат Т.С., го е обжалвала изцяло, включително и в частта за присъдените разноски. Моли същото да бъде отменено като неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Основно оплакванията във въззивната жалба са за неправилен анализ на доказателствения материал по делото и неправилни крайни изводи от страна на Пернишкия районен съд. Позовава се на изтекла придобивна давност. Моли да ѝ бъдат присъдени разноски по делото за двете съдебни инстанции, в това число и адвокатски хонорар. Поддържа жалбата си и в съдебно заседание чрез адвокат С. Представила е писмени бележки. В с. з. прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуални представител на насрещната страна адвокат К..

Насрещната страна А. П. Л., чрез адвокат К.К., в срок е депозирал писмени отговор на въззивната жалба. Изразява становище, че предявените насрещни искове от В. К. по чл. 537, ал.2 от ГПК са недопустими. В случай, че въззивният съдът приеме тяхната допустимост, ги оспорва като неоснователни. С писмения отговор е изразил становище, че въззивната жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Счита, че не са налице твърдените от жалбоподателката съществени нарушения при провеждане на производството пред Пернишкия районен съд и няма основания за извършване на доклад от въззивната инстанция. Счита, че правилно са обсъдени събраните по делото доказателства. Счита, че не е изтекла твърдяната придобивна давност нито в полза на С.А., нито в полза на неговите наследници. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно и да му се присъдят направените пред Пернишкия окръжен съд разноски. Поддържа изразеното становище в

писмения отговор и съдебно заседание, чрез адвокат К.. Представил е писмени бележки в определения му от съда срок. Счита, че възражението за прекомерност на адвокатското му вознаграждение е неоснователно.

Особения представител на ответника К. М. Д. – адвокат А.П., е депозирал писмен отговор. С него изразява становище, че въззивната жалба е допустима и основателна. Моли решението да бъде отменено във всичките му части, като бъдат уважени предявените от В.К. насрещни искове, както и да ѝ бъдат присъдени направените пред двете инстанции. Адвокат П. поддържа това си становище и в съдебно заседание.

Р. В. Е., чрез особенния си представител адвокат Б.П., счита, че жалбата е основателна и следва да се уважи.

Е. М. Г., чрез особенния си представител адвокат М.В., не е изразила становище по жалбата.

В. А. С. е изразила становище в съдебно заседание, че жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, тъй като откакто е починал С.В., В.К. изцяло се грижи за имота, а данъците се плащат от наследниците на С.В..

Н. А. С. е депозирала писмена молба по делото, че няма претенции към имота, предмет на делото и и направила искане да бъде заличена като страна, което не е уважено.

Пернишкият районен съд е проследил хронологично постановените съдебни актове на всичките съдебни инстанции, с всички обрати по тях, по гр. д. № 564 / 1996г. по описа на Пернишкия районен съд, образувано по положителен установителен иск по чл. 97, ал.1 от ГПК /отм./, предявен от С.В.А. за процесния недвижим имот и къща, срещу А. П. Л.. Направил е извод, че предявения установителен иск за процесното УПИ и къща е бил отхвърлен и съдебното решение е влязло в сила 19. 01. 2006г.

Отбелязал е, че ответниците са наследници на С.В.А., като същите се лигимират като собственици по наследство на урегулиран поземлен имот, идентичен с процения имот, както и като собственици по наследство и давностно владение на построената в същия имот процесна едноетажна паянтова жилищна сграда, на основание Констативен нотариален акт (КНА) за собственост на недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, дело № 438 от 2003 г. по описа на нотариус Н.З., нотариус при Районен съд гр. Перник,

издаден в полза на наследодателя им, вписан в Служба по вписванията- гр. Перник с рег. № 3597 от 22.12.2003 г. акт № ***, том ***. дело № 2626/2003 г и КНА за собственост по наследство и давностно владение върху паянтовата жилищна сграда, построена в процесния урегулиран поземлен имот, № ***, том ***, рег. № ***, дело № 315 от 27.12.2019г. по описа на нотариус В.Я., нотариус при Районен съд гр. Перник, издаден в полза на ответниците, вписан в Служба по вписванията- гр. Перник с вх. рег. № 5848 от 27.12.2019 г., акт № ***. том **. дело № 2991/2019 г., приложени като доказателства по делото.

Пернишкият районен съд е анализирал събраните по делото гласни доказателства и е направил извод, че наследниците на С.В.А. /ответници по настоящето дело в първоинстанционното производство/, не са доказали, че след 2012г. са имали намерение да своят имота за себе си, като са отблъснали властта върху имота на А. П. Л., като не са го допусkali в имота. Въз основа на този извод, съдът е приел, че предявеният иск е основателен, а доводите на В.К. за изтекла придобивна давност по отношение на недвижимия имот и къщата, както и предявения от нея насрещен иск за собственост, се явяват неоснователни, като предявения насрещен иск се следва да се отхвърли като такъв.

След като взе предвид направените с жалбата възражения и по реда на чл. 269 от ГПК, Пернишкият окръжен съд, приема за установено следното :

Въззивната жалба се явява редовна и процесуално допустима – подадена е от активно легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването, в преклузивния срок за обжалване и подлежи на разглеждане по същество. Пернишкият окръжен съд, служебно намира, че обжалването решение се явява валидно и процесуално допустимо. Оплакванията в писмения отговор на А.Л. за процесуална недопустимост на предявения насрещен иск на В.К., са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК, по въпросите за незаконосъобразност на обжалването решение, въззивният съд е ограничен от изложеното в жалбата. Изхождайки от изложеното във въззивната жалба, от доводите на участващите в производството страни, както и от доказателствата по делото, Пернишкият окръжен съд намира следното :

През 1996г. С.В.А. /наследодател на ответниците по настоящето дело/ е предявил положителен установителен иск по чл. 97, ал.1 от ГПК /отм./ за процесния недвижим имот и къща, срещу А. П. Л. /ищец по настоящето дело/. Въз основа на него е било образувано гр. д. № 564 / 1996г. по описа на Пернишкия районен съд. След продължил десет години съдебен процес, с участието на различни съдебни инстанции, с различни обрати по делото, този иск е бил отхвърлен, с влязло в сила на 19. 01. 2006г., съдебно решение № 430 от 21. 04. 1997г., постановено по същото дело.

Това съдебно решение изключва легитимността на всякакви доказателства за собственост на С.В.А. /нотариален акто № ***, том **, рег. № ***, дело № 315 от 27. 12. 2019г. на нотариус Н.З. – 71 от първоинстанционното производство/ за правото на собственост до **19. 01. 2006г.** по отношение на процесния УПИ и къщата в него. Освен това то обвързва С.В.А. и наследниците на А. П. Л. със сила на пресъдено нещо, по отношение обстоятелството, че С.В.А. не е собственик на процесния недвижим имот и къща в него, съгласно разпоредбата на чл. 220, ал.1 от ГПК /отм./ и чл. 298, ал.2, вр. с ал.1 от ГПК сега действащ, до 19. 01. 2006г.

С. В. А. е починал на *** /л.78 от първоинстанционното производство/ и ответниците по настоящето дело са негови наследници, поради което те са обвързани със сила на пресъдено нещо, че наследодателят им не е собственик на процесното УПИ и къща по отношение на А. П. Л. до 19. 01. 2006г.

Ответниците по делото се легитимират като собственици по наследство на урегулиран поземлен имот, идентичен с процения имот, както и като собственици по наследство и давностно владение на построената в същия имот процесна едноетажна паянтова жилищна сграда, на основание Констативен нотариален акт (КНА) за собственост на недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, дело № 438 от **2003 г.** по описа на нотариус Н.З., нотариус при Районен съд гр. Перник, издаден в полза на наследодателя им, вписан в Служба по вписванията- гр. Перник с рег. № 3597 от 22.12.2003 г.. акт № ***, том ***. дело № 2626/2003 г и КНА за собственост по наследство и давностно владение върху паянтовата жилищна сграда, построена в процесния урегулиран поземлен имот, № ***, том **, рег. № ***, дело № 315 от **27.12.2019г.** по описа на нотариус В.Я., нотариус при Районен съд гр. Перник, издаден в полза на ответниците, вписан в Служба по вписванията- гр.

Перник с вх. рег. № 5848 от 27.12.2019 г., акт № ***. том **. дело № 2991/2019 г., приложени като доказателства по делото.

С оглед наличието на формирана сила на пресъдено нещо на цитираното по – горе решение № 430 от 21. 04. 1997г. на Пернишкия районен съд, то констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, дело № 438 от 2003 г. по описа на нотариус Н.З., няма никакво правно действие и не може да легитимира ответниците за собственици по наследство на урегулиран поземлен имот до 19. 06. 2006г. В тази насока съдът следва да отбележи, че ответниците нямат годен констативен нотариален акт за процесното УПИ.

По отношение констативен нотариален акт за собственост по наследство и давностно владение върху паянтовата жилищна сграда, построена в процесния урегулиран поземлен имот, № ***, том **, рег. № ***, дело № 315 от 27.12.2019г. по описа на нотариус В.Я.. В тази насока съдът следва да отбележи, че по наследство този нотариален акт също не може да ги легитимира за собственици. Същият може да ги легитимира като собственици въз основа на изтекла в тяхна полза придобивна давност по отношение на паянтовата жилищна сграда, считано от 19. 01. 2006г. – първоначално упражнявана от С.В.А. до ***, а впоследствие упражнявана от тях.

И в определение № 254 от з.з. на 11. 04. 2002г. и в с. з. на 16. 08. 2022г., по повод оплакванията във въззивната жалба на К., че първоинстанционния съд не се е произнесъл по възражение за изтекла придобивна давност в полза на ответниците, Пернишкият окръжен съд е отбелязал, че такова направено възражение е предмет на делото както пред Пернишкия районен съд, така и пред въззивната инстанция. Има се предвид, надлежно направено възражение за изтекла придобивна давност в полза на ответниците. В случая такова възражение е направено само от страна на В.К. за всички наследници на С.В.А.. Доколкото същата не може да упражнява чужди процесуални права, то правилно и законосъобразно Пернишкият районен съд в съдебно заседание на 07. 11. 2021г. е отказал да допълни доклада си по реда на чл. 146 от ГПК и да включи това „възражение“ в предмета на делото. Пернишкият окръжен съд пък не дължи произнасяне по ненадлежно направено възражение за изтекла придобивна давност в полза на ответниците, защото Пернишкият районен съд

не е пропуснал да се произнесе по него, а изрично е отбелязал, че не дължи произнасяне на същото, така, както е направено. В подкрепа на горното е и изразеното писмено становище пред Пернишкия окръжен съд, от ответницата, Н. С., която заявява, че няма никакви претенции към процесния имот.

Въпреки това обаче, съдът следва да прецени събраните по делото доказателства относно констативен нотариален акт за собственост по давностно владение /без наследство до 19. 01. 2006г./ само върху паянтовата жилищна сграда, построена в процесния урегулиран поземлен имот, № ***, том **, рег. № ***, дело № 315 от 27.12.2019г. по описа на нотариус В.Я., с оглед Тълкувателно решение № 11 от 21. 03. 2013г. по тълк.д. № 11 / 2012г. След като този нотариален акт се оспорва от ищеца с исковата молба, то именно той носи доказателствената тежест да докаже, че по отношение на паянтовата жилищна сграда не е изтекла придобивната давност в полза на ответниците към 27. 12. 2019г.

Тъй като като ищецът се позовава на констативен нотариален акт № ***, том **, рег. № ***, дело № 347 / 2019г. от 04. 12. 2019г. на нотариус Н.З. /л.17 от първоинстанционното производство/, а ответниците се позовават на нотариален акт № ***, том **, рег. № ***, дело № 315 от 27. 12. 2019г. на нотариус В.Я. /л.71 от първоинстанционното производство/, и всяка от страните оспорва нотариаления акт на насрещната страна, то с оглед Тълкувателно решение № 11 от 21. 03. 2013г. по тълк. дело № 11/2012г. на ВКС, ОСГК, всяка от страните следва да докаже оспорването на нотариалния акт, въз основа на който насрещната страната се легитимира като собственик.

В тази насока Пернишкият окръжен съд намира следното :

Страните по делото са далечни роднини. В процесното място УПИ ***, дядото на ищеца – Л., през 1930г. – 1931г. изградил едноетажна паянтова къща, като на етаж имало две стаи, а под тях имало две помещения /мазета/. След смъртта му в къщата са останали да живеят тримата му синове – Р., Г. и П. /баща на ищеца/. Всеки от тях обитавал по едно помещение. Заедно ползвали дворното място. След смъртта на съпругата на ищеца А. П. Л. в началото на 80-те години на миналия век, ищецът и неговите чичовци се разбрали той да остане в къщата и мястото, а пък той заплатил на всеки от двамата си чичовци Р. и Г. по 1000лв. и те се изнесли от там. Ищецът се

сдобил с нотариален акт, издаден по обстоятелствена проверка, № **, том **, дело № 983 / 1982г. от 05. 07. 1982г. на нотариус В.Я., за мястото и къщата /л.16 от първоинстанционното дело/. През 80-те години на миналия век А. П. Л. емигрирал в САЩ.

Живеещият в съседния УПИ ***, С.В.А., съборил старата си къща там и построил нова. Той предявил през 1996г. установителен иск по чл. 97, ал.1 от ГПК /отм./ срещу А. П. Л., че е собственик на този недвижим имот и къщата в него. Образуваното гр. д. № 564 / 1996г. по описа на Пернишкия районен съд, приключило с влязло в сила на 19. 01. 2006г., решение № 430 / 21. 04. 1997г., с което предявения установителен иск бил отхвърлен като неоснователен. Следователно за периода от 1996г. до 19. 01. 2006г., давност не е текла.

От **20. 01. 2006г.** ищецът продължил за упражнява владението си чрез своята майка И.Т.. Около 2000-та година тя направила ремонт на къщата като били избити бетонни стълби към етажа и ремонтиран покрива на същата. Тя идвала всяка пролет и стояла до есента в къщата, през неотоплителния период, като обработвала двора. С нея през лятото идвала и стояла там и нейната внучка /дъщеря на ищеца/. Това продължило до 2011г., а през *** баба И. починала. През същата *** част от ответниците свалили мрежата между процесната къща и новата къща на починалия С.В.А.. Снахата на ищеца прибрала мрежата и коловете и заключила процесната къща, като прибрала в себе си ключовете.

Ищецът идвал периодично на къщата /общо около 5-6 пъти/, като за последно дошъл преди 5 – 6 години, когато майка му била вече починала, но тогава той не можал да влезе в къщата защото на нея били поставени катинари.

През 2019г. дошла полиция да предупреди ответниците да не влизат в процесното място и къща, защото те са спорни – обстоятелство, по което не се спори пред настоящата съдебна инстанция.

В момента стаите са разбити и празни, големият орех е натиснал покрива от едната страна, разрушил го е и е навлязъл в една от стаите, всичко е занемарено, дворът не се коси и нищо не може да се ползва.

Горната фактическа обстановка се установява от от приложените съдебни решения, касаещи производството по гр. д. № 564 / 1996г. по описа на Пернишкия районен съд и свидетелските показания на Н.Т.Г. /**./, чиито

показания съдът изцяло кредитира като на очевидец на процесното място от 1975г. до настоящия момент, живеещ на около 50метра от процесното място, Д.Р. Л. /**./, братовчед на ищеца и Д.И.Б. /**./ братовчедка на ищеца, като показанията на последните двама съдът преценява по реда на чл. 172 от ГПК, но също ги възприема като цяло, тъй като свидетелските показания на тримата като цяло кореспондират помежду си. Това, че свидетелят не знае за воденото дело, е без значение и не е основание да не се кредитират неговите показания, същественото е, че знае каква е била фактичката обстановка в двора и къщата.

По отношение свидетелските показания на другата група свидетели – А.А.З. /**./, И.Р.И. /**./ и Е.П.Ш. /**./.

Свидателят И.И., дава обективни свидетелски показания, кореспондиращи със събраните по делото писмени доказателства – съдебните решения, че се е водил съдебен спор за процесната къща и място, като след постановяване на решение № 975 от 24. 06. 2003 г. гр. д. № 853/2002 г. по описа на ВКС, IV г.о., с което е била уважен предявения установителен иск на С.В.А. срещу А. П. Л., още същата година – 2003г. трето лице по отношение на делото – М. му показал от автомобила си процесната къща и казал, че това е къщата, за която С. се е съдил и му е била присъдена. Тези свидетелски показания обаче са напълно неотнормими към процесния период, който е за един по - късен период от 20. 01. 2006г. до края на 2019г.

Свидателят А.З. живее на съпружески начала с дъщерята на В.К., която е най – активната процесуална ответница по делото и е заинтересуван от изхода по делото, поради което съдът преценявайки неговите свидетелски показания по реда на чл. 172 от ГПК, не им дава вяра.

Свидателят Е.П.Ш., макар и да е роден в с.*** и да е живял там от 1983г., не живее в близост до процесното място и явно няма непосредствени впечатления от него. Самите свидетелски показания са условни и няма категоричност в тях, а дори самия свидетел казва: „От него /С./ съм слушал, че го е взел /мястото/. Освен това свидетелят твърди, че е влизал в къщата като дете, но не познава ищеца А., който на практика е 5-6 години по млад от него и е живял до 1982г. в процесната къща.

При това положение съдът намира, че до смъртта на баба И.Т., ищецът е упражнявал владението си върху дворното място и къщата, като едва след

нейната смърт през *** ответниците са свалили оградата между двата двора, а впоследствие са сменили и катинарите на къщата. Как и кой е сменил катинарите, не се установява по делото, а отделно не се установява и кой впоследствие е разбил вратите на втория етаж. След *** И. К. е започнала да обработва двора. В случая обаче не е доказано, че това е станало явно, необезпокоявано и с намерение да свои имота като свой собствен за период от 10 години. Както беше отбелязано по – горе през 2019г. е идвала полиция да я предупреди да не влиза в този имот – обстоятелство, което се споменава и в писмената защита на същата. Дори условно да се приеме, че са налице останалите изискуеми характеристики на придобивната давност, то владението е продължило най – много 7 години, при минимално изискуема продължителност от 10 години.

Следователно ищецът по делото е доказал, че е собственик на процесното място и къща, въз основа на нотариален акт № ***, том **, рег. № ***, дело № 347 / 2019г. от 04. 12. 2019г. на нотариус Н.З., който е представил по делото.

Ответниците не са доказали, че са собственици на процесното място и къща, въз основа на нотариален акт № ***, том **, рег. № ***, дело № 315 от 27. 12. 2019г. на нотариус В.Я. и същият е оборен от страна на ищеца. На основание чл. 537, ал.2 от ГПК този нотариален акт следва да бъде отменен.

Тъй като никой не може да прехвърля повече права другиму, отколкото той сам има, то насрещния иск на В.К., с който претендира да се признае за установено по отношение на А.Л., че е собственик на 3/8 идеални части от процесното място и къща, са неоснователни. Искането за отмяна на двата констативни нотариалени актове на ищеца, легитимиращи го като собственик, също се явява неоснователно.

Следователно въззивната жалба е изцяло неоснователна, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода по делото въззивната жалбоподателка следва да заплати на А. П. Л. направените от него разноски пред Пернишкия окръжен съд. Съдът намира, че делото представлява и фактическа и правна сложност, освен това адвокат К. е подал както писмен отговор, така и писмена защита, явил се е в съдебните заседания пред настоящата инстанция и практическа сам се е

действал по всички въпроси свързани с производството пред Пернишкия окръжен съд, доколкото самият ищец пребивава в САЩ, поради което адвокатското възнаграждение на същия от 1800лв. с ДДС, не е прекомерно и не следва да се намалява. Следователно ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца сумата 2700лв. /900лв. възнаграждения за особените представители и 1800лв. адвокатско възнаграждение/

Водим от гореизложеното и в същия смисъл, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 261212, постановено на 20. 12. 2021г. по гр. д. № 02137 / 2021г. по описа на Пернишкия районен съд.

Осъжда Р. В. Е., ЕГН *****, с адрес: ***, В. В. К., ЕГН *****, с адрес: ***, В. А. С., ЕГН *****, с адрес: ***, Н. А. С., ЕГН *****, с адрес: ***, К. М. Д., ЕГН *****, с адрес: ***, и Е. М. Г., ЕГН *****, с адрес: ***, **да заплатят** на А. П. Л., с ЕГН *****, чрез адв. К.К. К., САК със съдебен адрес и адрес за призоваване: ***, сумата **2 700лв.** /две хиляди и седемстотин лева/, представляваща направените от него разноски пред Пернишкия окръжен съд.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____